

PROCEDURA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK ZNISZCZENIA MIENIA SZKOLNEGO LUB CUDZEJ WŁASNOŚCI

1. Procedura obejmuje zniszczenia wyposażenia i sprzętu szkolnego oraz w przypadku kiedy uszkodzonym jest uczeń – jego własność związaną z prawidłowym funkcjonowaniem w szkole (szczególnie podręczników, zeszytów, plecaków, ubrań, obuwia) nie obejmuje mienia które nie jest w szkole potrzebne i nie jest związane z obowiązkiem szkolnym i obowiązkiem nauki, lub jego przyniesienie do szkoły nie jest związane z pracami czy zajęciami dodatkowymi. Nie obejmuje także drobnych problemów (typu przyklejenie gumy do żucia pod krzesłem, czy zepsucie komuś ołówka). Procedura jest stosowana także w przypadku stwierdzenia zniszczeń dokonanych z premedytacją i złośliwie. Użycie procedur w innych przypadkach zależy od woli i czasu prawników szkoły wymienionych w procedurze
2. W przypadku stwierdzenia albo zgłoszenia zniszczenia mienia szkoły lub osoby na terenie szkoły przez nieznanego sprawcę – należy przekazać informację pedagogowi szkolnemu.
3. Pedagog przeprowadza podejmuje czynności wyjaśniające. Pomocą służą pedagogowi nauczyciele i uczniowie, pracownicy i monitoring szkolny. W wyjątkowych przypadkach wyjaśnieniem może zająć się psycholog, albo inny wyznaczony przez dyrektora nauczyciel
4. W przypadku stwierdzenia, że sprawcą/ sprawcami zniszczenia mienia jest określony uczeń/uczniowie - pedagog przekazuje informację wychowawcy/wychowawcom.
5. Wychowawca lub pedagog (w wyjątkowych sytuacjach także psycholog)
  - a) wyjaśniają niezwłocznie przebieg zdarzenia (zbierają informacje od świadków, uszkodzonych)
  - b) powiadamiają rodzica sprawcy i wzywają go na rozmowę
  - c) prowadzą rozmowę ze sprawcą w celu uzyskania informacji o motywach działania sprawcy i uzupełnienia informacji o przebiegu zdarzenia
  - c) jeśli uszkodzonym jest osoba - ustalają z nią (albo z rodzicem jeśli uszkodzonym jest uczeń) oczekiwane sposoby i termin zadośćuczynienia, jeśli uszkodzone jest mienie szkoły ustala się sposoby i terminy zadośćuczynienia z dyrektorem.

Pożądanymi sposobami zadośćuczynienia są: pokrycie kosztów naprawy, lub odkupienia zniszczonej rzeczy, naprawienie materialnej szkody, wysiłek i praca na rzecz szkoły, albo uszkodzonej osoby, przeproszenie uszkodzonego, albo osoby stale użytkującej zniszczoną rzecz (mienie szkoły)

6. Jeśli rozmowy i pracę wychowawczą związaną z naprawieniem szkody/zadośćuczynieniem prowadzi początkowo pedagog albo psycholog – przekazuje on informację o ustaleniach wychowawcy/wychowawcom sprawcy zniszczenia i ewentualnego uszkodzonego
7. Wychowawca/wychowawcy monitorują przebieg naprawiania szkody/ zadośćuczynienia
8. Wychowawca/y sprawcy/ców udziela/ją kary zgodnie z systemem kar określonych w statucie szkoły, a w razie satysfakcjonującego sposobu naprawienia szkody/ zadośćuczynienia dba/ją o wpisanie sprawcy punktów plusowych zgodnie ze statutem
9. W razie stwierdzenia szczególnych problemów sprawcy i/lub uszkodzonego (np. niepanowanie nad emocjami, nasilony konflikt między sprawcą a uszkodzonym) informację otrzymać powinien psycholog szkolny, który w porozumieniu z wychowawcami i rodzicami podejmuje działania diagnostyczne i pomocowe.